

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op
21 september 2017 — Finanzamt Goslar / baumgarten sports & more GmbH**

(Zaak C-548/17)

(2017/C 437/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt Goslar

Verwerende partij: baumgarten sports & more GmbH

Prejudiciële vragen

- „1. Dient artikel 63 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾, gelet op de aan de belastingplichtige opgedragen taak als belastingontvanger voor de fiscus, restrictief te worden uitgelegd in die zin dat het voor de prestatie te ontvangen bedrag
- a) opeisbaar is of
- b) op zijn minst onvoorwaardelijk verschuldigd is?
2. Ingeval de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, is de belastingplichtige dan verplicht de over de prestatie verschuldigde belasting gedurende een periode van twee jaar voor te financieren, indien hij de vergoeding voor zijn prestatie (deels) pas twee jaar nadat het belastbare feit heeft plaatsgevonden, kan ontvangen?
3. Ingeval de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, hebben de lidstaten dan — gelet op de bevoegdheden die zij ontleen aan artikel 90, lid 2, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — het recht om reeds met betrekking tot het belastingtijdvak waarin de belasting verschuldigd wordt, uit te gaan van een herziening als bedoeld in artikel 90, lid 1, van die richtlijn, indien de belastingplichtige het te ontvangen bedrag bij gebreke van opeisbaarheid ervan pas twee jaar nadat het belastbare feit heeft plaatsgevonden, kan innen?”

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op
21 september 2017 — Alpenchalets Resorts GmbH / Finanzamt München Abteilung Körperschaften**

(Zaak C-552/17)

(2017/C 437/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Alpenchalets Resorts GmbH

Verwerende partij: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Prejudiciële vragen

- 1) Valt een dienst, die in wezen bestaat in de beschikbaarstelling van een vakantiewoning en waarbij aanvullende dienstelementen alleen als bijkomende dienst bij de hoofddienst moeten worden beschouwd, overeenkomstig het arrest van het Hof van 12 november 1992, Van Ginkel (C-163/91, EU:C:1992:435) onder de bijzondere regeling voor reisbureaus krachtens artikel 306 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde⁽¹⁾ [hierna: „btw-richtlijn”]?
- 2) Indien de eerste prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord: kan deze dienst behalve onder de bijzondere regeling voor reisbureaus krachtens artikel 306 van de btw-richtlijn, daarenboven tevens vallen onder het verlaagde tarief voor het verstrekken van vakantieaccommodatie, in de zin van artikel 98, lid 2, van de btw-richtlijn, juncto bijlage III, punt 12?

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

**Hogere voorziening ingesteld op 22 september 2017 door OZ tegen het arrest van het Gerecht
(Zesde kamer) van 13 juli 2017 in zaak T-607/16, OZ / Europese Investeringsbank**

(Zaak C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: OZ (vertegenwoordiger: B. Maréchal, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Investeringsbank

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het bestreden arrest in zaak T-607/16 in zijn geheel te vernietigen;
- het besluit van Dr. Werner Hoyer — president van de EIB — van 16 oktober 2015, dat is vastgesteld naar aanleiding van de procedure die OZ in het kader van de waardigheid op het werk op 20 mei 2015 heeft ingeleid tegen haar chef, F, zoals deze klacht door het onderzoekscomité is onderzocht, nietig te verklaren en het rapport van 14 september 2015 betreffende het door OZ ingediende verzoek, waarin de klacht van OZ is afgewezen en onjuiste aanbevelingen zijn gedaan, nietig te verklaren;
- de EIB te veroordelen tot betaling van een vergoeding voor de ziektekosten die het gevolg zijn van de door OZ geleden schade voor een bedrag van (i) 977 EUR tot op heden (inclusief btw) en (ii) een voorlopig bedrag van 5 850 EUR voor toekomstige ziektekosten;
- de EIB te veroordelen tot betaling van een vergoeding van 20 000 EUR voor haar immateriële schade;
- de EIB te veroordelen tot betaling van een vergoeding van 35 100 EUR (inclusief btw) voor de gerechtskosten van de onderhavige procedure;
- de EIB te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure in hogere voorziening beroep en van de procedure voor het Gerecht;
- de EIB te gelasten de procedure in het kader van de waardigheid op het werk te heropen en/of de president van de EIB te gelasten een nieuw besluit te nemen.